

Svar (16/9 97)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Som det bl.a. fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-afgørelsen og Maastricht-traktaten, indkaldte det portugisiske EF-formandskab i lyset af resultatet af folkeafstemningen i Danmark den 2. juni 1992 til et ekstraordinært udenrigsministermøde den 4. juni 1992 i Oslo. Drøftelsen af situationen efter den danske folkeafstemning resulterede i vedtagelsen af et sæt Rådskonklusioner – den såkaldte Oslo-erklæring. I disse konklusioner erklærer Rådet, at ratifikationsprocessen fortsætter som planlagt i de øvrige 11 medlemslande, at genforhandling af Maastricht-traktaten er udelukket, og at alle muligheder for Danmarks deltagelse i et samarbejde holdes åbne. I konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd i Lissabon den 26.-27. juni 1992 bekræftedes Oslo-erklæringens indhold.

Konklusionerne fra det ekstraordinære udenrigsministermøde den 4. juni 1992 i Oslo udtrykte Rådets holdning. Havde Danmark været uenig i indholdet, ville Rådets holdning ikke have kunnet være fremsat i denne form.

For god ordens skyld bemærkes, at det stod de øvrige medlemslande fuldstændig frit at fortsætte deres nationale ratifikationsprocedurer. Samtidig var det ligeledes klart, at Maastricht-traktaten ikke kunne træde i kraft, før den var ratificeret i samtlige medlemslande.

Spm. nr. S 3351

Til erhvervsministeren (8/9 97) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvilke initiativer påtænker ministeren at iværksætte på baggrund af konkursen på Nordsøværftet i Ringkøbing og den deraf følgende nedlæggelse af værftet?«

Begrundelse

For Ringkøbing betyder en lukning af Nordsøværftet naturligvis en meget indgribende ændring af erhvervsstrukturen, da mindst hver tiende husstand vil blive berørt. Strukturen i området betyder, at mange af de personer, der

rammes af ledighed i området, vil få svært ved at skaffe sig nyt arbejde.

Henset til EU's accept af flere nationale støtteordninger til skibsværftindustrien i forskellige medlemslande er en del af forklaringen på, at Nordsøværftet er gået konkurs, ulige konkurrencevilkår mellem de forskellige EU-lande.

På denne baggrund og på baggrund af ministerens udtalelser i sagen ønskes belyst, om ministeren påtænker initiativer.

Svar (16/9 97)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg drøftede på et møde den 9. september 1997 med borgmesteren for Ringkøbing kommune og repræsentanter fra det lokale erhvervsliv og fagbevægelse hvilke mulige initiativer, der kan iværksættes i forlængelse af Nordsøværftets konkurs.

Ringkøbing Kommune præsenterede på mødet en række interessante overvejelser til, hvordan man kan afbøde de værste konsekvenser af lukningen af Nordsøværftet for lokalsamfundet.

Initiativerne omhandlede både en hurtig her og nu indsats overfor de fyrede værftsarbejdere og forslag til erhvervsfremmeinitiativer med henblik på en omstilling af den afhængige lokale økonomi.

Jeg fandt de lokale overvejelser meget konstruktive og fremadrettede. Jeg har givet tilsagn om, at Erhvervsministeriet vil medvirke aktivt med rådgivning og information i forbindelse med forberedelsen af nye projekter.

Jeg har bedt Erhvervsfremme Styrelsens kontor i Silkeborg om i samarbejde med de lokale parter at undersøge hvilke initiativer, der kan tages. I den forbindelse skal det bl.a. vurderes, om der er statslige midler fra de eksisterende erhvervsfremmeordninger, herunder varslingspuljen, som kan bringes i anvendelse.

Jeg vil se positivt på en ansøgning under varslingspuljen. Formålet med varslingspuljen er netop at yde økonomisk bistand til områder, hvor der sker afskedigelser af større omfang. Gennem en samlet og hurtig arbejdsmarkeds- og erhvervs-mæssig indsats er det hensigten at skabe nye arbejdspladser i de berørte regioner.

Varslingspuljen giver mulighed for at igangsætte en tostrengt indsats. Der kan dels iværksettes en hurtig indsats over for de personer, som bliver direkte berørt af ledighed. Det kan